

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE BALIES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE GENT**

zitting 20 april 2022

Eerste Kamer

Inzake TAG-643 – S. Gent

van **mr. X**, advocaat ingeschreven aan de balie, met kantoor te

wordt de hiernavolgende **beslissing** uitgesproken:

I.- PROCEDURE

Mr. X werd conform artikel 459 § 1, 2de lid Ger. W. door de voorzitter van deze tuchtraad uitgenodigd bij aangetekende brief van 26 mei 2021 om te verschijnen in de zitting van woensdag 16 juni 2021.

Mr. X werd uitgenodigd teneinde zich te verantwoorden voor:

"U bent tekortgeschoten in de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en die een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen, doordat u:

*aan cliëntenverwaarlozing heeft gedaan t.a.v. uw cliënten **A** en **B** voor wie u optrad als vrijwillig tussenkomende partijen – tussenkomst die manifest onontvankelijk werd verklaard (het verzoekschrift werd neergelegd na de sluiting van de debatten) en waarbij uw cliënten werden veroordeeld tot betaling van € 1440 rechtsplegingsvergoeding.*

U heeft nagelaten uw cliënten in te lichten over het vonnis met als gevolg dat zij plots werden geconfronteerd met een betekening op 20.5.2020 gevolgd door een bevel op 4.6.2020."

Deze feiten worden u ten laste gelegd als een inbreuk op de eer van de Orde van Advocaten en op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen."

Op de zitting van woensdag 16 juni 2021 werd de zaak tegensprekelijk uitgesteld naar de zitting van 17 november 2021.

Op de zitting van 17 november 2021 verscheen mr. X in persoon, bijgestaan door mr. C in de plaats van mr. Y: er werd om een uitstel verzocht om reden dat mr. Y onverwacht weerhouden was.

De zaak werd alsdan uitgesteld naar de zitting van 15 december 2021.

Ter zitting van 15 december 2021 was mr. X in persoon aanwezig, bijgestaan door zijn raadsman mr. Y.

Gewezen stafhouder mr. Q was aanwezig en vertegenwoordigde de stafhouder.

De Kamervoorzitter stelde vast dat de op straffe van nietigheid voorziene oproepingstermijn van artikel 459 §1 Ger. W. werd geëerbiedigd.

De zaak werd op verzoek van mr. Y behandeld met gesloten deuren.

Gewezen stafhouder mr. Q werd gehoord in zijn verwijzing naar en toelichting van het tuchtdossier.

Mr. Y werd gehoord in de door hem aangedragen middelen ter verdediging van mr. X.

Als eerste punt van zijn verdediging vroeg mr. Y dat de stafhouder de zittingszaal zou verlaten.

Op de vraag van de tuchtraad aan mr. Q of hij bereid was om vrijwillig de zittingszaal te verlaten werd negatief geantwoord, waarna de behandeling van de zaak door de tuchtraad werd opgeschort en de zaak voor verdere behandeling werd uitgesteld naar de zitting van 19 januari 2022.

Op de zitting van 19 januari werd het woord gegeven aan mr. Y voor het voeren van het verweer ten gronde.

Er werden door mr. Y een conclusie en één stavingstuk neergelegd.

Mr. X kreeg het laatste woord, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen voor uitspraak op de zitting van 16 maart 2022.

Op de zitting van 16 maart 2022 werd de uitspraak van de beslissing uitgesteld naar de zitting van 20 april 2022.

De tuchtraad heeft met gesloten deuren beraadslaagd.

II. - TOELAATBAARHEID VAN DE TUCHTVERVOLGING

De tuchtraad heeft vastgesteld dat de door art. 459 § 1, tweede lid Ger.W. op straf van nietigheid voorgeschreven oproepingstermijn van minstens 15 dagen werd geëerbiedigd.

De in de oproeping d.d. 26 mei 2021 van de voorzitter van de tuchtraad weerhouden feiten stemmen overeen met deze vermeld in de brief van de stafhouder van 20 mei 2021

De tuchtvervolgning is derhalve regelmatig ingesteld en toelaatbaar.

III. - BEOORDELING

1/ De feiten die aan mr. X ten laste worden gelegd worden in de oproeping gekwalificeerd als cliëntenverwaarlozing: meer concreet wordt aan mr. X verweten dat hij zijn voormalige cliënten A en B niet heeft ingelicht over een vonnis van het Vrederecht van het Tweede Kanton van 1 april 2020 waarbij, samengevat, de vrijwillige tussenkomst door mr. X gedaan namens zijn cliënten A-B, als onontvankelijk werd afgewezen, en waarbij zijn cliënten werden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 1'440,00 EUR.

Uit de bij het tuchtdossier gevoegde stukken blijkt dit vonnis aan de partijen A-B te zijn betekend bij deurwaardersexploot van 20/05/2020, gevolgd door een bevel tot betaling van 4 juni 2020 waarbij de afrekening was opgelopen tot 1'995,49 EUR.

Tussen datum van het genoemd vonnis en 23 april 2020 is er klaarblijkelijk geen enkele communicatie uitgaand van mr. X, vermits A bij mail van 23 april 2020 bij mr. X navraag doet of er al een vonnis is.

Pas bij mail van 24 april 2020 schrijft mr. X zijn cliënten aan met de mededeling dat zij *"in bijlage het tussengekomen vonnis en de akte die wij hebben opgesteld"* aantreffen, met vraag om opmerkingen *"zodat wij dit document kunnen neerleggen"*.

Enige inhoudelijke toelichting van het vonnis en de gevolgen ervan voor zijn cliënten geeft mr. X niet, net zoals hij geen toelichting geeft over de inhoud en de draagwijdte van het neer te leggen "document" dat een nieuw verzoekschrift art. 1344bis Ger. W. blijkt te zijn.

2/ In conclusie voert mr. Y voor mr. X aan dat laatstgenoemde op 17 maart 2020 werd gediagnosticeerd met Covid 19, dat hij als gevolg daarvan zijn medewerkers diende naar huis te sturen, *c.q.* op technische werkloosheid te stellen, waarbij hij zelf ondanks zijn ziekte het kantoor bleef beredderen.

Voorgehouden wordt dat hij het vonnis bekwam op 2 april 2020 waarna hij zijn cliënten heeft geïnformeerd binnen een termijn van 21 dagen, wat in de concrete omstandigheden van isolatie van zijn kantoor niet kan gekwalificeerd worden als verwaarlozing van zijn cliënteel, op basis waarvan hij vraagt te worden vrijgesproken van de hem ten laste gelegde feiten.

3/ De tuchtraad kan mr. X niet bijtreden in zijn verweer.

Met alle begrip voor de praktische en gezondheidsmoeilijkheden waarmee mr. X tijdens de begin dagen van zijn Covid-19 besmetting ongetwijfeld werd geconfronteerd, kan bezwaarlijk aangenomen worden dat de cliënten van mr. X behoorlijk werden geïnformeerd over de voor hen negatieve beslissing van het Vredegerecht, met de zeer summiere mededeling, 23 dagen na uitspraak van het vonnis, per mail waarvan de inhoud is beperkt tot een verwijzing naar het bijgevoegd vonnis.

Uit geen enkel stuk van het dossier blijkt dat mr. X zijn voormalige cliënten heeft geïnformeerd over de inhoudelijke betekenis en de (negatieve) draagwijdte van het vonnis, over de financiële consequenties van dit vonnis als gevolg van de veroordeling tot een rechtsplegingsvergoeding, noch over de mogelijke bijkomende gevolgen indien deze kosten niet zouden betaald worden.

Uit geen enkel stuk van het dossier blijkt dat mr. X zijn toenmalige cliënten heeft geïnformeerd over eventuele beroepsmogelijkheden, of nog dat hij zijn cliënten heeft geïnformeerd over de tactiek die hij voor hen in gedachten had door neerlegging van een nieuw verzoekschrift en dus het opstarten van een nieuwe procedure.

Uit geen enkel stuk van het dossier blijkt dat mr. X zijn voormalige cliënten in kennis heeft gesteld van de vraag van zijn tegenstrever, overgemaakt een week na het bekomen van het vonnis, om de gerechtskosten te betalen, noch over diens intentie om bij het uitblijven van betaling tot gedwongen uitvoering van het vonnis te laten overgaan.

Evenmin blijkt uit het dossier dat mr. X zijn cliënten of zijn tegenstrever(s) heeft geïnformeerd over de logistieke problemen waarmee zijn kantoor in de periode voorafgaand aan het vonnis te kampen had.

Het louter overmaken van een vonnis zonder inhoudelijke duiding ervan kan niet worden beschouwd als het behoorlijk informeren van de cliënten.

Het ten laste gelegde feit van cliëntenverwaarlozing door het nalaten cliënten in te lichten over het vonnis waardoor laatstgenoemden finaal werden geconfronteerd met de betekening en een bevel tot betaling, is derhalve naar eis van recht bewezen.

Een advocaat die nalaat zijn cliënten behoorlijk en inhoudelijk te informeren over de draagwijdte en mogelijke consequenties van een (negatief) vonnis en die nalaat zijn cliënten de afrekening van de tegenpartij over te maken, *c.q.* te wijzen op de mogelijke gevolgen bij niet (tijdige) betaling, pleegt inbreuk op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen.

4/ Rekening houdend met de aard van de bewezen verklaarde feiten en de afwezigheid van tuchtrechtelijke voorgaanden in hoofde van mr. X dringt de hierna bepaalde bestraffing zich op.

OM DEZE REDENEN, DE TUCHTRAAD,

beslissend **in eerste aanleg en op tegenspraak**,

- > Gelet op art. 456 ev. Ger. W.;
- > Verklaart de tuchtvervolgning ontvankelijk;
- > Verklaart de feiten bewezen;
- > Legt aan mr. X de tuchtsanctie van de **waarschuwing** op.
- > Begroot de kosten op 0,00 EUR.

Hebben de zaak gehoord en erover beraadslaagd.

- stafhouder Luc Lambert, advocaat balie West-Vlaanderen, Kamervoorzitter;
- stafhouder Philippe Dupont, advocaat balie Oudenaarde, assessor;
- meeste Koen Stubbe, advocaat balie West-Vlaanderen, assessor;
- meester Godfried De Smedt, advocaat balie Dendermonde, assessor;
- meester Henry Van Burm, advocaat balie Gent, assessor;

Was aanwezig bij de behandeling en bij de uitspraak:

- meester Martine Michels, advocate balie Gent, secretaris van de tuchtraad.

Uitgesproken te Gent op 20 april 2022

Martine Michels
Secretaris

Koen Stubbe
assessor

Godfried De Smedt
assessor

Philippe Dupont
assessor

Henry Van Burm
assessor

Luc Lambert
Kamervoorzitter